4 Baruc (Paralipomena lui Ieremia)

Traducerea în engleză a versiunilor mai lungi și mai scurte

http://ccat.sas.upenn.edu/rak//publics/pseudepig/ParJer-Eng.html

Versiunea mai lungă se bazează pe *Paraleipomena Ieremia: An English Translation*, de Robert Kraft şi Ann Elizabeth Purintun (Seminar Papers of the Society of Biblical Literature for 1971, vol. 2; SBL, 1971, 327-346), care a apărut într-o formă uşor revizuită în ediţia lor din 1972 a *Paraleipomena Ieremia* (Texte şi traduceri 1: Seria Pseudepigrapha 1; Missoula Montana: Scholars Press for the SBL, 1972). Include o *introducere în materiale*, în special în situaţia manuscrisului.

Versiunea mai scurtă a fost tradusă de William Newby şi editată pentru publicare electronică de Robert Kraft.

LUCRURILE OMISE DIN PROFETUL IEREMIA

~1.1 Când copiii lui Israel au fost luaţi captivi de regele haldeilor, Dumnezeu i-a vorbit lui Ieremia, zicând: "***Ieremia**, alesul Meu, scoală-te şi ieşi din cetatea aceasta, tu şi **Baruc**, căci o voi distruge din cauza mulţimii păcatelor celor ce locuiesc în ea*.

1.2 *Căci rugăciunile voastre sunt ca un stâlp solid în mijlocul ei şi ca un zid indestructibil care o înconjoară*.

1.3 *Acum, dar, scoală-te şi ieşi înainte ca oastea haldeilor să o înconjoare*.

1.4 Ieremia a răspuns, zicând: „*Doamne, Te rog, dă-mi voie mie, robului Tău, să vorbesc înaintea Ta*."

1.5 Domnul i-a zis: „*Vorbeşte, alesul Meu, Ieremia!*"

1.6 Ieremia a luat cuvântul şi a zis: „*Doamne Atotputernic, oare dai Tu cetatea aleasă în mâinile haldeenilor, pentru ca regele, împreună cu mulţimea poporului său, să se laude şi să zică*: «*Am biruit cetatea sfântă a lui Dumnezeu!*»?"

1.7 *Nu, Doamne, dar dacă este voia Ta, să fie nimicită de mâinile Tale*.

1.8 Şi Domnul a zis lui Ieremia: „*Fiindcă eşti alesul Meu, scoală-te şi ieşi din cetatea aceasta, tu şi Baruc, căci o voi nimici din cauza mulţimii păcatelor celor ce locuiesc în ea*.

1.9 *Căci nici împăratul, nici oastea lui nu vor putea intra în ea, dacă nu-I voi deschide Eu mai întâi porţile*.

1.10 *Scoală-te, dar, du-te la **Baruc** şi spune-i aceste cuvinte*.

1.11 *Şi când te vei scula la ceasul al şaselea din noapte, ieşi pe zidurile cetăţii şi-ţi voi arăta că, dacă nu voi nimici mai întâi cetatea, ei nu pot intra în ea*."

1.12 După ce a spus Domnul aceste cuvinte, S-a îndepărtat de la ***Ieremia***.

~2.1 Şi ***Ieremia*** a alergat şi a spus aceste lucruri lui ***Baruc***; şi pe măsură ce au intrat în templul lui Dumnezeu, ***Ieremia*** şi-a rupt hainele, şi-a pus ţărână pe cap şi a intrat în locul sfânt al lui Dumnezeu.

2.2 Şi când l-a văzut ***Baruc*** cu ţărână presărată pe cap şi hainele sfâşiate, a strigat cu glas tare, zicând: „*Părinte **Ieremia**, ce faci? Ce păcat a făcut poporul?*"

2.3 (Căci ori de câte ori poporul păcătuia, ***Ieremia*** îşi presăra ţărână pe cap şi se ruga pentru popor până când păcatul lor era iertat.)

2.4 Baruc l-a întrebat, zicând: „*Părinte, ce este aceasta?*"

2.5 ***Ieremia*** i-a zis: „*Nu-ţi rupe hainele, ci să ne sfâşiem inimile! Şi să nu scoatem apă pentru jgheab, ci să plângem şi să le umplem cu lacrimi! Căci Domnul nu va avea milă de acest popor*."

2.6 Baruc a zis: „*Părinte, Ieremia, ce s-a întâmplat?*"

2.7 ***Ieremia*** a zis: „*Dumnezeu dă cetatea în mâinile împăratului haldeenilor, ca să ducă poporul captiv în Babilon*."

© Biblioteca Spirituală

2.8 ***Baruc***, auzind aceste lucruri, şi-a rupt şi el hainele şi a zis: „*Părinte, **Ieremia**, cine ţi-a făcut cunoscut acest lucru?*”

2.9 ***Ieremia*** i-a zis: „*Rămâi puţin cu mine până la ceasul al şaselea din noapte, ca să ştii că acest cuvânt este adevărat*.”

2.10 Amândoi au rămas în locul altarului plângând, iar hainele li se rupseră.

~3.1 Când s-a făcut ceasul nopţii, aşa cum îi spusese Domnul lui ***Ieremia***, ei s-au suit împreună pe zidurile cetăţii, ***Ieremia*** şi ***Baruc***.

3.2 Şi iată, s-a auzit un sunet de trâmbiţe; şi îngeri au ieşit din cer ţinând torţe în mâini şi le-au pus pe zidurile cetăţii.

3.3 Şi când i-au văzut ***Ieremia*** şi ***Baruc***, au plâns, zicând: „*Acum ştim că cuvântul este adevărat!*”

3.4 Şi ***Ieremia*** i-a implorat pe îngeri, zicând: „*Vă rog, nu distrugeţi cetatea încă, până nu voi spune ceva Domnului.*”

3.5 Şi Domnul a vorbit îngerilor, zicând: „*Nu distrugeţi cetatea până nu voi vorbi cu alesul meu, **Ieremia***.”

3.6 Atunci ***Ieremia*** a luat cuvântul, zicând: „*Te rog, Doamne, porunceşte-mi să vorbesc în prezenţa ta*.”

3.7 Şi Domnul a zis: „*Vorbeşte, alesul meu, **Ieremia**!*”

3.8 Şi ***Ieremia*** a zis: „*Iată, Doamne, acum ştim că dai cetatea în mâinile vrăjmaşilor ei şi că ei vor duce poporul la Babilon. Ce vrei să fac cu vasele sfinte ale slujbei templului?*”

3.10 Domnul i-a zis: „*Ia-le şi pune-le pământului, zicând: Ascultă, pământule, glasul creatorului tău, care te-a zidit în abundenţa apelor, care te-a pecetluit cu şapte peceţi pentru şapte epoci, şi după acestea îţi vei primi podoabele (?)* –

3.11 *Păzeşte vasele slujbei templului până la adunarea iubitului*.”

3.12 ***Ieremia*** a vorbit şi a zis: „*Te rog, Doamne, arată-mi ce să fac pentru Abimelec, etiopianul, căci a făcut multe bunătăţi robului Tău **Ieremia***.

3.13 *Căci m-a scos din groapa mociloasă; şi nu vreau să vadă distrugerea şi pustiirea acestei cetăţi, ci să ai milă de el şi să nu fie întristat*.”

3.14 Domnul i-a zis lui ***Ieremia***: „*Trimite-l în via lui **Agripa** şi-l voi ascunde la umbra muntelui până voi face pe popor să se întoarcă în cetate*.”

3.15 *Iar tu, **Ieremia**, du-te cu poporul tău în Babilon şi rămâi cu ei, propovăduindu-le până îi voi aduce înapoi în cetate*.

3.16 *Dar lasă-l pe **Baruc** aici până când voi vorbi cu el*.”

3.17 După ce a spus aceste lucruri, Domnul S-a suit de la Ieremia la cer.

3.18 Dar Ieremia şi Baruc au intrat în Locul Sfânt şi au luat vasele pentru slujba templului şi le-au pus pe pământ, aşa cum le spusese Domnul.

3.19 Şi îndată i-a înghiţit pământul.

3.20 Şi au şezut amândoi şi au plâns.

3.21 Şi când s-a făcut dimineaţa, ***Ieremia*** a trimis pe ***Abimelec***, zicând: „*Ia un coş şi du-te la moşia lui **Agripa**, pe drumul de munte, şi adu nişte smochine ca să le dai bolnavilor din popor; căci harul Domnului este peste tine şi slava Lui este peste capul tău*.”

3.22 Şi după ce a zis acestea, Ieremia l-a trimis; şi ***Abimelec*** a plecat, aşa cum i-a spus.

~4.1 Şi când s-a făcut dimineaţa, iată că oştirea haldeenilor înconjura cetatea.

4.2 Îngerul cel mare a trâmbiţat, zicând: „*Intraţi în cetate, oştire a haldeenilor! Căci iată, poarta vi se deschide!*”

4.3 *De aceea, să intre împăratul cu mulţimile lui şi să ia tot poporul prins de război!*”

4.4 Dar ***Ieremia*** a luat cheile templului, a ieşit afară din cetate şi le-a aruncat în faţa soarelui, zicând: „*Îţi spun, Soare, ia cheile templului lui Dumnezeu şi păzeşte-le până în ziua în care ţi le va cere Domnul*.”

4.5 *Căci nu am fost găsiţi vrednici să-l păzim, căci am devenit păzitori necredincioşi*.

© Biblioteca Spirituală

4.6 Pe când ***Ieremia*** încă plângea pentru popor, l-au scos afară cu poporul şi i-au târât în Babilon.

4.7 Dar ***Baruc*** şi-a pus ţărână pe cap, a şezut şi a făcut această tânguire, zicând: „*De ce a fost pustiit Ierusalimul? Din cauza păcatelor poporului iubit, a fost dat în mâinile vrăjmaşilor - din cauza păcatelor noastre şi ale poporului*.

4.8 *Dar să nu se laude cei fără de lege şi să zică*: „*Am fost suficient de puternici să luăm cetatea lui Dumnezeu prin puterea noastră*"; *dar ea v-a fost dată vouă din cauza păcatelor noastre*.

4.9 *Şi Dumnezeu se va îndura de noi şi ne va face să ne întoarcem în cetatea noastră, dar voi nu veţi supravieţui!*

4.10 *Fericiţi sunt părinţii noştri, Avraam, Isaac şi Iacov, căci au plecat din lumea aceasta şi n-au văzut distrugerea acestei cetăţi*.

4.11 După ce a spus acestea, ***Baruc*** a plecat din cetate, plângând şi zicând: „*Întristat din cauza ta, Ierusalime, am ieşit de la tine.*"

4.12 Şi a rămas şezând într-un mormânt, iar îngerii au venit la el şi i-au explicat tot ce i-a descoperit Domnul prin ei.

~5.1 Dar ***Abimelec*** a luat smochine în căldura cea mare şi, ajungând pe un copac, s-a aşezat la umbra lui ca să se odihnească puţin.

5.2 Şi şi-a sprijinit capul pe coşul cu smochine, a adormit şi ***a dormit 66 de ani***; şi nu s-a trezit din somn.

5.3 Şi după aceea, când s-a trezit din somn, a zis: „*Am dormit puţin dulce, dar capul mi-e greu, pentru că n-am dormit suficient*."

5.4 Apoi a descoperit coşul cu smochine şi le-a găsit picurând lapte.

5.5 Şi a zis: „*Aş vrea să dorm puţin mai mult, pentru că capul mi-e greu. Dar mă tem că voi adormi şi mă voi trezi târziu şi tatăl meu* ***Ieremia*** *ar avea o părere de rău despre mine; căci dacă nu s-ar grăbi, nu m-ar fi trimis astăzi în zori*.

5.6 *Aşadar, mă voi scula şi voi merge pe căldura cea mare; căci nu este oare căldură, nu este oare trudă în fiecare zi?*"

5.7 S-a sculat, a luat coşul cu smochine, l-a pus pe umeri şi a intrat în Ierusalim. Nu l-a recunoscut nici casa lui, nici locul acela, nici familia lui, nici pe vreunul dintre cunoscuţii lui.

5.8 Şi a zis: „*Binecuvântat fie Domnul, căci astăzi m-a cuprins o mare rătăcire!*"

5.9 *Aceasta nu este* ***cetatea Ierusalimului****; m-am rătăcit, pentru că am venit pe drumul muntelui când m-am trezit din somn şi, fiindcă mi-era greu capul pentru că nu am dormit suficient, m-am rătăcit*."

5.10 ***Ieremia*** i se va părea de necrezut că m-am rătăcit!

5.11 A ieşit din cetate şi, pe măsură ce căuta, a văzut semnele de hotar ale cetăţii şi a zis: „*Aceasta este cetatea, m-am rătăcit!*"

5.12 S-a întors iarăşi în cetate, a căutat şi n-a găsit pe nimeni din poporul lui. A zis: „*Binecuvântat fie Domnul, căcim-a cuprins o mare rătăcire!*"

5.13 Şi a ieşit iarăşi din cetate şi a rămas acolo întristat, neştiind încotro să se ducă.

5.14 Şi a pus coşul jos, zicând: „*Voi sta aici până când Domnul mă va lua în transă*."

5.15 Şi pe când şedea, a văzut un bătrân venind de la câmp şi ***Abimelec*** i-a zis: „*Îţi spun, bătrâne, ce cetate este aceasta?*"

5.16 Şi ***Abimelec*** i-a zis: „*Este Ierusalimul*."

5.17 Şi ***Abimelec*** i-a zis: *Unde este* ***Ieremia*** *preotul,* ***Baruc*** *scribul şi tot poporul din cetatea aceasta, căci nu i-am putut găsi?*

5.18 Bătrânul i-a zis: „*Nu eşti tu din cetatea aceasta? Îţi aminteşti astăzi de* ***Ieremia****, pentru că întrebi despre el după atâta vreme*.

5.19 *Căci* ***Ieremia*** *este în Babilon cu poporul; căci au fost luaţi captivi de împăratul Nebucadneţar şi* ***Ieremia*** *este cu ei ca să le vestească vestea bună şi să-i înveţe Cuvântul*."

5.20 Când a auzit ***Abimelec*** lucrul acesta de la bătrân, a zis: „*Dacă n-ai fi bătrân şi dacă n-ar fi fost îngăduit unui om să mustre pe unul mai în vârstă decât el, aş râde de tine şi aş zice că eşti*

© Biblioteca Spirituală

nebun, fiindcă spui că poporul a fost dus captiv în Babilon.

5.21 *Chiar dacă s-ar fi pogorât râsurile cereşti asupra lor, n-ar fi fost încă timp să intre în Babilon!*"

5.22 *Cât timp a trecut de când m-a trimis tatăl meu* ***Ieremia*** *la moşia lui* ***Agripa*** *să aduc câteva smochine, ca să le dau bolnavilor din popor?*

5.23 *M-am dus şi le-am luat şi, când am ajuns la un copac, în căldură arzătoare, m-am aşezat să mă odihnesc puţin; şi mi-am rezemat capul de coş şi am adormit*.

5.24 *Şi când m-am trezit, am descoperit coşul cu smochine, crezând că am întârziat; şi am găsit smochinele picurând lapte, exact aşa cum le adunasem*.

5.25 *Dar voi ziceţi că poporul a fost dus captiv în Babilon*.

5.26 *Dar ca să ştii, ia smochinele şi vezi!*

5.27 Şi a descoperit coşul cu smochine pentru bătrân, şi el le-a văzut picurând lapte.

5.28 Şi când le-a văzut bătrânul, a zis: *Fiul meu, tu eşti un om drept şi Dumnezeu n-a vrut să vezi pustiirea cetăţii, aşa că ţi-a adus această transă.*

5.29 *Căci iată, se împlinesc astăzi 66 de ani de când poporul a fost dus în robie în Babilon*.

5.30 *Dar ca să înveţi, fiule, că ceea ce-ţi spun este adevărat, priveşte în câmp şi vezi că roadele nu s-au făcut încă*.

5.31 *Şi observă că smochinele nu sunt la vremea lor şi vei fi luminat.*

5.32 Atunci **Abimelec** a strigat cu glas tare, zicând: „

Te binecuvântez, Dumnezeul cerului şi al pământului, Odihna sufletelor celor drepţi în orice loc!

5.33 Apoi a zis bătrânului: *Ce lună este aceasta?*

5.34 Şi el a zis: ***Nisan*** (care este ***Abib***).

5.35 Şi luând nişte smochine, le-a dat bătrânului şi i-a zis: *Dumnezeu să-ţi lumineze calea spre cetatea de sus, Ierusalimul*.

~6.1 După aceea, ***Abimelec*** a ieşit din cetate şi s-a rugat Domnului.

6.2 Şi iată, un înger al Domnului a venit şi l-a apucat de mâna dreaptă şi l-a adus înapoi unde şedea ***Baruc*** şi l-a găsit într-un mormânt.

6.3 Şi când s-au văzut unul pe altul, au plâns amândoi şi s-au sărutat.

6.4 Dar ***Baruc***, când a ridicat ochii, a văzut cu ochii lui smochinele care erau acoperite în coşul lui ***Abimelec***.

6.5 Şi ridicându-şi ochii spre cer, s-a rugat, zicând:

6.6 *Tu eşti Dumnezeul care dăruieşte răsplată celor ce Te iubesc. Pregăteşte-te, inimă a mea, şi bucură-te şi veseleşte-te cât timp eşti în cortul tău, zicând casei tale trupeşti*: „*Tristarea ta s-a schimbat în bucurie!*" *Căci Cel Ajuns vine şi te va izbăvi în cortul tău - căci nu este păcat în tine*.

6.7 *Înviorează-te în cortul tău, în credinţa ta feciorelnică, şi crede că vei trăi!*

6.8 *Uită-te la acest coş cu smochine - căci iată, au 66 de ani şi nu s-au zbârcit sau nu putrezit, ci picură lapte*.

6.9 *Aşa va fi şi cu tine, trupul meu, dacă faci ce ţi-a poruncit* ***îngerul dreptăţii****.*

6.10 *Cel ce a păzit coşul cu smochine, te va păzi din nou prin puterea lui*.

6.11 După ce a spus ***Baruc*** acestea, a zis lui ***Abimelec***: „*Scoală-te şi haideţi să ne rugăm ca Domnul să ne arate cum vom putea trimite lui* ***Ieremia în Babilon*** *vestea despre adăpostul pregătit pentru tine pe drum.*"

6.12 ***Baruc*** s-a rugat, zicând: „*Doamne Dumnezeule, tăria noastră este lumina aleasă care iese din gura Ta*.

6.13 *Te implorăm şi implorăm bunătatea Ta, Tu, al cărui nume mare nimeni nu-l poate cunoaşte, ascultă glasul robilor Tăi şi fă ca cunoştinţa să vină în inimile noastre*.

6.14 *Ce să facem şi cum să trimitem acest raport lui* ***Ieremia*** *în Babilon?*"

6.15 Pe când se ruga ***Baruc*** încă, iată că a venit un înger al Domnului şi i-a zis lui ***Baruc*** toate aceste cuvinte: „*Inspector al luminii, nu te îngrijora cum vei trimite la* ***Ieremia****; căci mâine vine un vultur la tine la ceasul luminii şi-l vei îndruma la* ***Ieremia***.

© Biblioteca Spirituală

6.16 *De aceea, scrie într-o scrisoare şi spune copiilor lui Israel*: «*Străinul care vine la voi să fie pus deoparte şi să treacă 15 zile; şi după aceea vă voi duce în cetatea voastră*», zice Domnul.

6.17 *Cine nu se desparte de* ***Babilon*** *nu va intra în cetate; şi-i voi pedepsi, împiedicându-i să fie primiţi înapoi de babilonieni*», zice Domnul.

6.18 Şi după ce îngerul a spus acestea, s-a îndepărtat de la ***Baruc***.

6.19 Şi Baruc a trimis la piaţa neamurilor şi a luat papirus şi cerneală şi a scris o scrisoare după cum urmează: „***Baruc****, slujitorul lui Dumnezeu, scrie lui* ***Ieremia*** *în robia Babilonului*:

6.20 *Salutări! Bucură-te, căci Dumnezeu nu ne-a îngăduit să plecăm din acest trup care se întristează pentru cetatea care a fost pustiită şi ameninţată*.

6.21 *De aceea, Domnul a avut milă de lacrimile noastre şi Şi-a adus aminte de legământul pe care l-a încheiat cu părinţii noştri, Avraam, Isaac şi Iacov*.

6.22 *Şi a trimis pe îngerul Său la mine şi mi-a spus aceste cuvinte pe care ţi le trimit*.

6.13 *Acestea sunt deci cuvintele pe care le-a rostit Domnul, Dumnezeul lui Israel, care ne-a scos din Egipt, din cuptorul cel mare*: „*Pentru că n-aţi păzit poruncile Mele, ci inima voastră s-a înălţat şi v-aţi îngâmfat înaintea Mea, v-am dat în mânie şi în urgie în cuptorul din Babilon*.

6.24 *De aceea, dacă veţi asculta glasul Meu, din gura robului Meu* ***Ieremia****, îl voi aduce din Babilon pe cel ce ascultă; dar cel ce nu ascultă va fi străin în* ***Ierusalim*** *şi în* ***Babilon***.

6.25 *Şi îi veţi pune la încercare cu* ***apa Iordanului****; cine nu ascultă va fi demascat - acesta este semnul peceţii celei mari*."

~7.1 Şi ***Baruc*** s-a sculat şi a ieşit din mormânt şi a găsit vulturul stând afară din mormânt.

7.2 Şi vulturul i-a zis cu glas omenesc: „*Trăiască, Baruc, ispravnic al credinţei!*"

7.3 Şi ***Baruc*** i-a zis: „*Tu, care vorbeşti, eşti ales dintre toate păsările cerului, căci aceasta se vede din strălucirea ochilor tăi*; spune-mi „*Mie, atunci, ce faci aici?*"

7.4 Şi vulturul i-a zis: „*Am fost trimis aici ca să poţi trimite prin mine orice mesaj doreşti*."

7.5 Şi ***Baruc*** i-a zis: „*Poţi duce acest mesaj lui Ieremia în Babilon?*"

7.6 Şi vulturul i-a zis: „*Într-adevăr, pentru acest motiv am fost trimis*."

7.7 Şi ***Baruc*** a luat scrisoarea şi 15 smochine din coşul lui ***Abimelec***, le-a legat de gâtul vulturului şi i-a zis: „*Ţie zic, rege al păsărilor, du-te în pace şi sănătate şi du-mi mesajul*.

7.8 *Nu fi ca corbul pe care l-a trimis* ***Noe*** *şi care nu s-a mai întors la el în corabie; ci fii ca porumbelul care, a treia oară, a adus o veste celui drept*.

7.9 *Tot aşa, du şi tu acest mesaj bun lui* ***Ieremia*** *şi celor care sunt în robie cu el, ca să-ţi fie bine - du acest papyrus poporului şi alesului lui Dumnezeu*."

7.10 *Chiar dacă toate păsările cerului te înconjoară şi vor să se lupte cu tine, luptă-te Domnul îţi va da putere*.

7.11 *Şi nu te abate nici la dreapta, nici la stânga, ci mergi drept ca o săgeată, în puterea lui Dumnezeu, şi slava Domnului va fi cu tine în tot drumul*.

7.12 Atunci vulturul şi-a luat zborul şi s-a dus la Babilon, având scrisoarea legată de gât; şi când a ajuns, s-a oprit pe un stâlp afară din cetate, într-un loc pustiu.

7.13 Şi a tăcut până a venit ***Ieremia***, căci el şi câţiva din popor ieşeau să îngroape un mort afară din cetate.

7.14 (Căci ***Ieremia*** făcuse o cerere către împăratul Nebucadneţar, zicând: „*Dă-mi un loc unde să pot îngropa pe cei morţi din poporul meu*"; şi împăratul i l-a dat.)

7.15 Şi pe când ieşeau cu trupul şi plângeau, au ajuns la locul unde era vulturul.

7.16 Şi vulturul a strigat cu glas tare, zicând: „*Îţi spun,* ***Ieremia****, alesul lui Dumnezeu, du-te şi adună poporul şi vino aici, ca să audă scrisoarea pe care ţi-am adus-o de la* ***Baruc*** *şi* ***Abimelec***.

7.17 Când a auzit ***Ieremia*** lucrul acesta, a slăvit pe Dumnezeu; s-a dus şi a adunat poporul împreună cu nevestele şi copiii lui şi a venit unde era vulturul.

7.18 Şi vulturul s-a pogorât peste trupul mort şi acesta a înviat.

7.19 (*Acum, aceasta s-a întâmplat pentru ca ei să creadă*.)

7.20 Şi tot poporul a fost uimit de cele întâmplate şi a zis: „*Acesta este Dumnezeul care S-a arătat părinţilor noştri în pustie prin* ***Moise*** *şi acum ni S-a arătat prin vultur*."

© Biblioteca Spirituală

7.21 Şi vulturul a zis: „*Ţie îţi spun, **Ieremia**, vino, dezleagă această scrisoare şi citeşte-o poporului –Şi a dezlegat scrisoarea şi a citit-o poporului*.

7.22 Şi când a auzit poporul, au plâns şi şi-au pus ţărână pe cap şi au zis lui ***Ieremia***: „*Izbăveşte-ne şi spune-ne ce să facem ca să putem intra din nou în cetatea noastră*."

7.23 Şi Ieremia a răspuns şi le-a zis: „*Faceţi tot ce aţi auzit din scrisoare şi Domnul ne va conduce în cetatea noastră*.

7.24 Şi ***Ieremia*** a scris o scrisoare lui ***Baruc***, zicând aşa: „*Fiule iubit, nu fi neglijent în rugăciunile tale, implorând pe Dumnezeu pentru noi, ca să ne îndrepte calea până vom ieşi de sub jurisdicţia acestui **rege nelegiuit**.*

7.25 *Căci ai fost găsit drept înaintea lui Dumnezeu şi El nu te-a lăsat să vii aici, ca să nu vezi necazul care a venit peste popor din mâna babilonienilor*.

7.26 *Căci este ca un tată cu singurul său fiu, care este dat spre pedeapsă; şi cei ce-l văd pe tatăl său şi-l mângâie îi acoperă faţa, ca să nu vadă cum este pedepsit fiul său şi să fie şi mai mult devastat de durere*.

7.27 *Căci astfel a avut Dumnezeu milă de voi şi nu v-a lăsat să intraţi în Babilon ca să nu vedeţi necazul poporului*.

7.28 *Căci de când am venit aici, durerea nu ne-a părăsit, de 66 de ani astăzi*.

7.29 *Căci de multe ori, când am ieşit, am găsit unii dintre oameni spânzuraţi de regele Nebucadneţar, plângând şi zicând*: „*Ai milă de noi, Dumnezeule-ŢAR!*"

7.30 *Când am auzit aceasta, m-am întristat şi am plâns cu o jale îndoită, nu numai pentru că erau spânzuraţi, **ci şi pentru că chemau un Dumnezeu străin**, zicând*: „*Ai milă de noi!*"

7.31 *Mi-am adus aminte de zilele de sărbătoare pe care le-am sărbătorit la Ierusalim înainte de robia noastră; şi când mi-am adus aminte, am gemut şi m-am întors acasă, plângând şi tânguindu-mă*.

7.32 *Acum, roagă-te dar în locul unde eşti, tu şi **Abimelec**, pentru poporul acesta, ca să asculte de glasul Meu şi de poruncile gurii Mele şi să plecăm de aici*.

7.33 Căci vă spun că în tot timpul cât am petrecut aici ne-au ţinut supuşi, zicând: „*Recitaţi-ne o cântare din cântările Sionului* [vezi ***Ps. 136.3c/4***] - *cântarea Dumnezeului vostru*.

7.34 Şi le răspundem: *Cum vă vom cânta, fiindcă suntem într-o ţară străină?* [***Ps. 136.4***]

7.35 Şi după aceasta, ***Ieremia*** a legat scrisoarea de gâtul vulturului, zicând: „*Dute în pace şi Domnul să ne aibă pe amândoi în pază*."

7.36 Şi vulturul şi-a luat zborul şi a venit la Ierusalim şi a dat scrisoarea lui ***Baruc***; şi după ce a dezlegat-o, a citit-o şi a sărutat-o şi a plâns când a auzit de necazurile şi necazurile poporului.

7.37 Dar ***Ieremia*** a luat smochinele şi le-a împărţit bolnavilor din popor şi i-a învăţat să se abţină de la întinăciunile neamurilor din Babilon.

~8.1 Şi a venit ziua în care Domnul a scos poporul din Babilon.

8.2 Domnul a zis lui ***Ieremia***: „*Scoală-te, tu şi poporul, du-te la Iordan şi spune poporului*: «*Oricine doreşte pe Domnul să părăsească lucrările Babilonului!*».

8.3 *Cât despre bărbaţii care au luat de la ei soţii şi femeile care au luat de la ei soţi, cei ce te ascultă să treacă, şi să-i duci la Ierusalim; dar pe cei ce nu te ascultă să nu-i duci acolo*.»

8.4 ***Ieremia*** a spus aceste cuvinte poporului. Şi s-au sculat şi au venit la Iordan ca să treacă.

8.5 Pe măsură ce le-a spus el cuvintele pe care i le spusese Domnul, jumătate dintre cei ce luaseră de la ei soţii n-au vrut să asculte de ***Ieremia,*** ci i-au zis: «*Nu ne vom părăsi niciodată soţiile, ci le vom aduce înapoi cu noi în cetatea noastră!*».

8.6 Au trecut Iordanul şi au venit la Ierusalim.

8.7 ***Ieremia***, ***Baruc*** şi ***Abimelec*** s-au sculat şi au zis: «*Niciun om care s-a unit cu babilonienii nu va intra în cetatea aceasta!*»

8.8 Şi au zis unul către altul: „*Să ne sculăm şi să ne întoarcem în Babilon, la locul nostru!*" Şi au plecat.

8.9 Dar pe când se întorceau ei în Babilon, babilonienii le-au ieşit în întâmpinare, zicând: „*Nu veţi intra în cetatea noastră, căci ne-aţi urât şi ne-aţi părăsit în secret; de aceea nu puteţi intra*

© Biblioteca Spirituală

cu noi.

8.10 *Căci am făcut un jurământ solemn împreună în numele dumnezeului nostru să Să nu te primească nici pe tine, nici pe copiii tăi, fiindcă ne-ai părăsit în secret*.

8.11 Şi auzind ei aceasta, s-au întors şi au venit într-un loc pustiu, departe de Ierusalim, şi-au zidit o cetate şi au numit-o „***SAMARIA***".

8.12 Şi ***Ieremia*** a trimis la ei, spunând: „*Pocăiţi-vă, căci* ***îngerul dreptăţii*** *vine şi vă va călăuzi la locul vostru cel înalt.*"

~9.1 Cei ce erau cu ***Ieremia*** se bucurau şi aduceau jertfe pentru popor timp de nouă zile.

9.2 Dar în ziua a zecea, singur ***Ieremia*** a adus jertfă.

9.3 Şi s-a rugat astfel: „*Sfântă, sfântă, sfântă, mireasmă plăcută a copacilor vii, lumină adevărată care mă luminează până mă voi sui la Tine*;

9.4 *Pentru mila Ta, Te implor -pentru glasul dulce al celor doi serafimi, te implor -pentru o altă mireasmă plăcută*.

9.5 *Şi fie ca* ***Mihail, arhanghelul dreptăţii****, care deschide porţile celor drepţi, să fie păzitorul meu (?) până când îi va face pe cei drepţi să intre*.

9.6 *Te implor, Doamne atotputernic al întregii creaţii, nenăscut şi neînţeles, în care toată judecata era ascunsă înainte ca aceste lucruri să existe*."

9.7 După ce ***Ieremia*** a spus acestea şi în timp ce stătea în locul altarului cu ***Baruc*** şi ***Abimelec***, a devenit ca unul al cărui suflet i-a plecat.

9.8 Şi ***Baruc*** şi ***Abimelec*** plângeau şi strigau cu glas tare: „*Vai de noi! Căci tatăl nostru* ***Ieremia*** *ne-a părăsit - preotul lui Dumnezeu a plecat!*"

9.9 Şi tot poporul le-a auzit plânsul şi a alergat cu toţii la ei şi l-au văzut pe ***Ieremia*** zăcând pe pământ ca mort.

9.10 Şi şi-au rupt hainele, şi-au pus ţărână pe cap şi au plâns amarnic.

9.11 Şi după aceea s-au pregătit să-l îngroape.

9.12 Şi iată, s-a auzit un glas care zicea: „*Nu îngropaţi pe cel ce mai trăieşte, căci sufletul lui se întoarce în trupul său!*"

9.13 Şi când au auzit glasul, nu l-au îngropat, ci au rămas în jurul cortului său trei zile, zicând: „Când va învia?"

9.14 Şi după trei zile sufletul său s-a întors în trupul său şi şi-a ridicat glasul în mijlocul tuturor şi a zis "*Slăviţi-L pe Dumnezeu cu un glas! Slăviţi-L pe Dumnezeu şi pe Fiul lui Dumnezeu care ne trezeşte -* ***Mesia Isus - lumina tuturor veacurilor****, lampa cea nestinsă, viaţa credinţei*."

9.15 ***Dar după aceste vremuri vor mai fi 477 de ani şi El va veni pe pământ***.

9.16 *Şi pomul vieţii sădit în mijlocul raiului va face ca toţi pomii neroditori să dea roade şi vor creşte şi vor înmuguri*.

9.17 *Şi pomii care au înmugurit şi s-au îngâmfat şi au zis*: „*Am dat puterea noastră (?) aerului*", *El îi va face să se ofilească, cu măreţia ramurilor lor şi îi va face să fie judecaţi - acel copac bine înrădăcinat!*

9.18 *Şi ce este purpuriu va deveni alb ca lâna - zăpada se va înnegri - apele dulci vor deveni sărate, iar ce este sărat va deveni dulce, în lumina intensă a bucuriei lui Dumnezeu*.

9.19 *Şi El va binecuvânta insulele, astfel încât să devină roditoare prin cuvântul gurii lui Mesia*.

9.20 *Căci El va veni şi va ieşi şi va alege pentru Sine* ***doisprezece apostoli*** *ca să vestească vestea printre neamuri - El, pe care L-am văzut împodobit de tatăl Său şi venind în lume pe Muntele Măslinilor - şi El va sătura sufletele flămânde*."

9.21 Când ***Ieremia*** spunea acestea despre ***Fiul lui Dumnezeu*** - că vine în lume - poporul s-a mâniat foarte tare şi a zis: *Aceasta este o repetare a cuvintelor rostite de* ***Isaia****, fiul lui* ***Amos****, când a zis*: *Am văzut pe Dumnezeu şi pe Fiul lui Dumnezeu*.

9.22 Veniţi, dar, şi să nu-L omorâm cu acelaşi fel de moarte cu care l-am omorât pe ***Isaia***, ci să-L ucidem cu pietre.

9.23 ***Baruc*** şi ***Abimelec*** s-au întristat foarte tare, pentru că voiau să audă pe deplin tainele

© Biblioteca Spirituală

pe care le văzuse.

9.24 Dar ***Ieremia*** le-a zis: „*Tăceţi şi nu plângeţi, căci nu mă pot ucide până nu vă voi descrie tot ce am văzut*."

9.25 Şi le-a zis: „*Aduceţi-mi o piatră aici*."

9.26 Şi a ridicat-o şi a zis: „*Luminare a veacurilor, fă ca această piatră să fie ca mine la înfăţişare, până când voi istorisi lui **Baruc** şi lui **Abimelec** tot ce am văzut*."

9.27 Atunci piatra, după porunca lui Dumnezeu, a luat înfăţişarea lui ***Ieremia***.

9.28 Şi ucideau piatra cu pietre, crezând că era ***Ieremia!***

9.29 Dar Ieremia le-a spus lui ***Baruc*** şi lui ***Abimelec*** toate tainele pe care le văzuse şi îndată a stat în mijlocul poporului dorind să-şi termine slujba.

9.30 Atunci piatra a strigat, zicând: „*O, fii nebuni ai lui Israel, de ce mă ucideţi cu pietre, crezând că sunt **Ieremia**? Iată, Ieremia stă în mijlocul vostru!*"

9.31 Şi când l-au văzut, s-au năpustit îndată asupra lui cu multe pietre şi slujba lui s-a împlinit.

9.32 Şi când au venit ***Baruc*** şi ***Abimelec***, l-au îngropat şi, luând piatra, au pus-o pe mormântul lui şi au scris-o aşa: „*Aceasta este piatra care a fost aliatul lui Ieremia*."

//sfârşitul Versiunii Mai Lungi//

CE A VORIT DOMNUL LUI IEREMIA ÎNAINTE DE CUCERIREA IERUSALIMULUI ŞI CUM S-A ÎNTÂMPLUT CUCERIREA

~1.1 În zilele acelea, Domnul a vorbit lui ***Ieremia***, zicând: „*Scoală-te şi ieşi din cetatea aceasta cu **Baruc**, căci o voi distruge din cauza mulţimii păcatelor celor ce locuiesc în ea*."

1.2 Căci rugăciunile tale sunt ca nişte stâlpi tari în mijlocul ei şi ca un zid indestructibil care o înconjoară.

1.3 Acum, dar, pleacă de la ea înainte ca oastea haldeenilor să-o înconjoare.

1.4 Şi ***Ieremia*** a luat cuvântul şi a zis: „*Doamne, Te rog, îngăduie-mi mie, robului Tău, să vorbesc înaintea Ta*."

1.5 Şi Domnul a zis: „*Vorbeşte!*"

1.6 Şi ***Ieremia*** a zis: „*Doamne, dai Tu cetatea aceasta în mâinile haldeenilor, ca să se laude că au biruit-o?*

1.7 *Domnul meu, dacă este voia Ta, mai degrabă să fie nimicită de mâinile tale şi nu de haldeeni.*"

1.8 Şi Dumnezeu a zis: „*Scoală-te şi pleacă!*"

1.9 Dar ei nu se vor lăuda. Dacă nu deschid Eu (porţile), nu pot intra.

1.10 De aceea, du-te la ***Baruc*** şi spune-i.

1.11 *Şi în ceasul al şaselea al nopţii, suie-te pe zidurile cetăţii şi vezi că, dacă nu deschid Eu (porţile) nu pot intra*.

1.12 După ce a spus aceste lucruri, s-a îndepărtat de la el.

~2.1 ***Ieremia*** s-a dus şi a dat de ştire lui ***Baruc***; şi pe când intrau în templu, şi-au rupt hainele şi au plâns mult.

~3.1 În ceasul al şaselea, după ce se suiseră pe zidurile cetăţii, au auzit sunet de trâmbiţe.

3.2 Îngerii au venit din cer, ţinând torţe în mâini şi le-au pus pe zidurile cetăţii.

3.3 Şi când i-au văzut, au plâns şi au zis: „*Acum ştim că cuvântul pe care l-a rostit Dumnezeu este adevărat*."

3.4 Şi i-au rugat pe îngeri, zicând: „*Vă rugăm (să) nu distrugeţi cetatea până nu vom vorbi*

© Biblioteca Spirituală

cu Dumnezeu."

3.6 Atunci ***Ieremia*** a luat cuvântul şi a zis: „*Te implor, Doamne, porunceşte-mi să vorbesc în prezenţa Ta*."

3.7 Şi Domnul a zis: „*Vorbeşte.*"

3.8 Şi ***Ieremia*** a zis: „*Iată, Doamne, ştim că dai cetatea în mâinile duşmanilor ei şi că poporul Tău pleacă la Babilon*.

3.9 *Ce vom face atunci cu vasele Tale sfinte?*"

3.10 Şi Dumnezeu a zis: „*Încredinţează-le pământului, zicând: Ascultă, pământule, glasul creatorului tău, care te-a întemeiat pe ape, care te-a pecetluit cu şapte peceţi pentru şapte epoci şi după aceasta îţi vei primi* ***podoabele***.

3.11 *Păzeşte vasele slujbei templului până la adunarea celor iubiţi*.

3.12 ***Ieremia*** a luat iarăşi cuvântul şi a zis: „*Doamne, te rog, ce să fac pentru* ***Abimelec, Etiopianul,*** *căci a făcut multe bunătăţi robului Tău?*

3.13 *El m-a scos din groapa mociloasă în care m-au arunca şi nu voiesc să vadă nimicirea şi prăpădirea cetăţii, pentru că este mic în mântuire*."

3.14 Domnul a zis lui ***Ieremia***: „*Trimite-l în via lui Agripa şi-l voi ascunde la umbra muntelui până se va întoarce poporul din robie*.

3.15 *Iar tu,* ***Ieremia****, du-te cu poporul tău la Babilon şi rămâi cu ei, propovăduindu-le până îi voi aduce înapoi*.

3.16 *Dar lasă pe Baruc aici*."

3.18 Apoi au intrat în Templu şi, luând vasele pentru slujba Templului, le-au aruncat în pământ, aşa cum le spusese Domnul.

3.21 Dimineaţa, ***Ieremia*** i-a zis lui ***Abimelec***: „*Ia un coş, fiule, du-te la moşia lui Agripa, pe drumul de munte, şi adu smochine bolnavilor din popor, căci favoarea lor este asupra ta şi slava este pe capul tău*."

3.22 Şi îndată s-a dus la câmp.

~4.1 După ce a plecat, şi soarele s-a arătat în zori, iată că oastea haldeilor venind, înconjurase cetatea Ierusalimului.

4.2 Îngerul cel mare a trâmbiţat, zicând: „*Intraţi în cetate, toată oastea haldeilor! Căci iată, porţile vi se deschid*."

4.4 Atunci ***Ieremia***, luând cheile templului, a ieşit afară din cetate şi, aruncându-le în faţa soarelui, a zis: „*Ia-le şi păzeşte-le până în ziua în care Domnul ţi le va cere*.

4.5 *Căci n-am fost găsiţi vrednici să le păzim*."

4.6 Şi ***Ieremia*** a mers cu poporul în robie în Babilon.

4.11"-12" Dar ***Baruc*** a ieşit din cetate şi a rămas şezând într-un mormânt.

~5.1 Şi ***Abimelec***, luând smochine în căldura arzătoare şi venind pe un copac, s-a aşezat la umbra lui ca să se odihnească puţin.

5.2 Şi rezemându-şi capul pe coş, a adormit ***<u>şaptezeci de ori.</u>*** Şi aceasta s-a întâmplat după porunca lui Dumnezeu, din cauza cuvântului pe care l-a spus lui ***Ieremia***: „*Îl voi ascunde*."

5.3 Şi după ce s-a trezit a zis: „*Am dormit dulce puţină vreme şi din această cauză mi-e greu capul, pentru că n-am dormit suficient*."

5.4 Şi descoperind smochinele, le-a găsit picurând lapte, ca şi cum le-ar fi cules cu puţin timp înainte.

5.5 Şi a zis: „*Aş vrea să mai dorm puţin, dar fiindcă* ***Ieremia*** *m-a trimis în mare grabă, dacă fac asta, voi întârzia şi el va fi în necaz*.

5.6 *Căci nu este oare trudă şi căldură în fiecare zi? Mai degrabă, ar trebui să plec repede şi să-l vindec şi apoi pot dormi*."

5.7 Şi luând smochinele, a intrat în Ierusalim şi nu şi-a recunoscut nici casa, nici pe a rudelor sale, nici a prietenilor săi.

5.8 Şi a zis: „*Domnul să fie binecuvântat, m-a cuprins astăzi o ameţeală!*

© Biblioteca Spirituală

5.9 *Aceasta nu este cetatea. Din lipsă de somn, m-am rătăcit*."

5."11"z"1" Şi a ieşit din (cetate) şi căutând locurile de reper, a zis: „*Într-adevăr, aceasta este cetatea; m-am rătăcit*."

5.12 Şi intrând din nou şi căutând, n-a găsit pe nimeni dintre rudele sale sau prietenii săi; şi a zis: „*Domnul să fie binecuvântat, m-a cuprins o ameţeală mare!*"

5.13 Şi ieşind afară, a rămas acolo întristat, neştiind ce să facă.

5.14 Şi punând coşul jos, a zis: *Trebuie să stau aici până când Domnul mă va lua în transă*.

5.15 Şi pe când şedea el, iată un bătrân venea de la câmp şi i-a zis: *Îmi zici, bătrâne, ce cetate este aceasta?*

5.16 *Ierusalimul* este, a zis el.

5.17 Şi ***Abimelec*** a zis: „*Unde este **Ieremia**, preotul lui Dumnezeu, şi **Baruc**, scribul, şi tot poporul cetăţii, căci nu i-am putut găsi?*"

5.18 Bătrânul i-a zis: „*Nu eşti tu din cetatea aceasta? Astăzi ţi-ai adus aminte de **Ieremia** şi ai întrebat despre el*.

5.19 ***Ieremia*** *este în Babilon cu poporul, de când au fost luaţi în robie de împăratul Nebucadneţar, **acum şaptezeci de ori**; şi cum se face că tu, fiind tânăr şi nefiind niciodată (bătrân), întrebi despre lucruri pe care eu nu le-am văzut niciodată?*"

5.20 După ce a auzit aceste lucruri, ***Abimelec*** i-a zis: „ *Dacă n-ai fi bătrân şi dacă n-ar fi fost îngăduit unui om al lui Dumnezeu să mustre pe unul mai bătrân decât el, aş râde de tine şi aş zice că eşti nebun pentru că spui că poporul a fost dus în robie în Babilon*.

5.21 *Chiar dacă s-ar fi deschis râurile cereşti şi ar veni îngerii lui Dumnezeu să-i ia cu putere şi autoritate, tot n-ar fi avut (timp) să intre în Babilon!*"

5.22 *Cât timp a trecut de când m-a trimis tatăl meu Ieremia la moşia lui Agripa din cauza câtorva (smochine), ca să le dau bolnavilor din popor?*

5.23 *Şi venind de la căldură la un copac, am adormit puţin*.

5.24 *Presupunând că am întârziat, am descoperit smochinele şi le-am găsit picurând lapte, exact aşa cum le adunasem*.

5.25 *Şi tu zici că poporul a fost dus captiv în Babilon*.

5.26 *Dar ca să ştii şi să nu mă socoteşti mincinos, ia smochinele şi vezi*.

5.28 Şi bătrânul, când a văzut aceste lucruri, a zis: „*Copilule, tu eşti fiul unui om drept şi Dumnezeu n-a vrut să-ţi arate pustiirea acestei cetăţi şi a adus peste tine această transă*.

5.29 *Iată, sunt şaptezeci de anii de când poporul a fost dus captiv în Babilon împreună cu **Ieremia**, din ziua aceasta*.

5.30 *Dar ca să înveţi, copilule, că ceea ce-ţi spun este adevărat, uită-te în câmp şi vezi că roadele nu s-au copt încă*.

5.31 *Şi observă că smochinele nu sunt la vremea lor şi fii luminat şi convins că spun adevărul*.

5.32 Atunci ***Abimelec***, ca şi cum ar fi fost foarte cumpătat şi privind cu atenţie pământul şi copacii din el, a zis: „*Binecuvântat fie cel ce se cuvine!*" Dumnezeul cerului şi al pământului, odihna sufletelor celor drepţi.

5.33 Şi a zis bătrânului: *Ce lună este aceasta?*

5.34 Şi bătrânul a zis: *A douăsprezecea.*

5.35 Şi dând nişte smochine bătrânului, a plecat după ce l-a binecuvântat.

~6.1 Şi sculându-se ***Abimelec***, s-a rugat să i se descopere ce să facă.

6.2 Şi iată, un înger al Domnului a venit şi l-a luat de mâna dreaptă şi l-a dus în siguranţă la mormântul în care şedea ***Baruc***.

6.3 Şi văzându-se unii pe alţii, au plâns mult şi apoi s-au rugat lui Dumnezeu şi s-au bucurat, slăvindu-L şi lăudându-L.

6.4 Şi ***Baruc***, văzând smochinele care fuseseră culese ***de şaptezeci de ori*** înainte încă picurând lapte, s-a uimit şi a zis:

6.11 *Să ne rugăm lui Dumnezeu ca Domnul să ne arate cum, apoi, vom da cunoştinţă lui **Ieremia** cu privire la adăpostul făcut pentru tine şi acum (a ta) incredibilă trezire*.

6.15 Şi în timp ce făceau aceasta, au auzit un înger care a fost trimis la ei:

6.16 *Scrieţi o scrisoare lui **Ieremia** (spunând) ce trebuie să facă poporului, aşa cum vă spun. Şi le-a spus tot ce trebuie să scrie şi le-a dat şi aceasta: Iată, peste puţine zile, Dumnezeu vă va scoate din Babilon la Ierusalim. Şi mâine dis-de-dimineaţă, când va veni vulturul, legaţi scrisoarea şi câteva smochine la gâtul ei, ca să poată duce aceste lucruri la **Ieremia** în Babilon*.

6.18 Şi după ce a spus aceste lucruri, s-a îndepărtat de ei.

6.19 Şi îndată luând ***Baruc*** papirus, s-a aşezat şi a scris lucrurile pe care le-a auzit de la înger.

~7.1 Şi venind dis-de-dimineaţă, vulturul a strigat. Şi ieşind afară, L-au lăudat pe Dumnezeu.

7.7 Şi după ce s-au rugat, au legat scrisoarea şi zece smochine la gâtul ei.

7.8 Şi după ce s-au rugat pentru ea, au trimis-o, poruncindu-i să se întoarcă la ei.

7.12 Şi s-a dus la Babilon (şi când a ajuns) şi a aşezat pe un stâlp afară din cetate.

7.13 Şi, după porunca lui Dumnezeu, ***Ieremia*** ieşea din cetate cu tot poporul ca să îngroape un mort.

7.14"-15" Şi jeleau şi erau pe punctul de a-l îngropa în locul pe care ***Ieremia*** îl primise de la Nebucadneţar şi pe care îl dăduse pentru îngroparea evreilor morţi.

7.16 Şi vulturul a strigat cu glas de om şi a zis: „*Îţi spun, **Ieremia**, ia scrisoarea pe care ţi-am adus-o de la Baruc şi Abimelec şi s-o audă toţi locuitorii Ierusalimului*."

7.17 Şi când a auzit ***Ieremia***, a slăvit pe Dumnezeu.

7.18 Şi vulturul s-a aşezat pe trupul mort şi îndată s-a ridicat.

7.20 Toţi cei care au văzut aceasta au ştiut că scrisoarea a fost trimisă de la Dumnezeu. Şi după ce toţi au slăvit pe Dumnezeu pentru cele întâmplate,

7.21 ***Ieremia*** a desfăcut scrisoarea şi a citit-o înaintea tuturor.

7.22 Şi când au auzit-o, au strigat şi s-au bucurat foarte mult.

7.24 Şi ***Ieremia*** a scris şi el pe papirus despre toate necazurile şi nenorocirile care li s-au întâmplat.

7.35 Şi a legat-o de gâtul vulturului şi, binecuvântând-o, a trimis-o.

7.36 Şi din nou a dus această scrisoare la ***Baruc*** şi ***Abimelec***, şi după ce au citit-o, au plâns şi cu mulţumiri L-au slăvit pe Dumnezeu pentru că nu fuseseră încercaţi cu astfel de necazuri.

7.37 Dar Ieremia a dat smochinele bolnavilor din popor şi toţi cei ce mâncau din ele s-au vindecat.

~8.1 Şi când s-a sosit ziua hotărâtă,

8.2 Dumnezeu i-a zis lui ***Ieremia***: „*Ia toată noaptea, ieşi din Babilon şi vino la Iordan.*

8.3 *Şi acolo îi vei despărţi pe conducătorii babilonienilor care au luat soţii din neamul tău şi pe femeile babilonienilor care s-au unit cu poporul tău. Şi pe cei ce nu te ascultă, **Iordanul** îl va despărţi. Ei nu vor trece cu tine*."

8.4 Şi ***Ieremia*** a făcut aşa cum i-a poruncit Dumnezeu.

8.5 Şi când i-a despărţit la Iordan, majoritatea celor ce se uniseră (cu babilonienii) n-au vrut să asculte de ***Ieremia***, ci au zis: „*Este mai bine pentru noi să ne întoarcem la Babilon decât să ne părăsim soţiile*."

8.8 Şi au plecat la Babilon.

8.9 Dar nu au fost bineveniţi de babilonieni, care au zis: „*Pentru că ne-aţi părăsit şi aţi plecat pe ascuns*,

8.10 *Ne-am jurat între noi că nu vă vom primi pe voi, nici pe copiii voştri*."

8.11 Dar cei care nu au fost primiţi nici de ***Ieremia***, nici de babilonieni, s-au dus într-un loc pustiu, departe de Ierusalim, şi şi-au zidit o cetate numită ***SAMARIA***, aşa i-au dat numele.

~9.1 ***Ieremia*** a intrat cu poporul în Ierusalim şi au s-au bucurat, aducând jertfele lor timp de nouă zile.

© Biblioteca Spirituală

9.2 Şi în ziua a zecea ***Ieremia*** şi-a adus jertfa lui Dumnezeu.

9.3 Şi s-a rugat

9.7 până când sufletul lui s-a înălţat şi trupul lui a căzut mort în locul altarului.

9.8 Atunci ***Baruc*** şi ***Abimelec*** au venit să-l jelească pe ***Ieremia***.

9.9 Şi când a auzit tot poporul, au alergat la ei şi l-au văzut pe ***Ieremia*** zăcând mort la pământ.

9.10 Şi şi-au rupt hainele şi au pus ţărână pe cap şi au plâns cu toţii amar.

9.11 Şi după aceea s-au pregătit să-l îngroape.

9.12 Şi iată, s-a auzit un glas din ceruri care zicea: „*Nu îngropaţi pe cel ce mai trăieşte!*"

9.13 Şi când au auzit glasul, au rămas lângă el, rugându-se timp de trei zile.

9.14 Şi după trei zile sufletul său s-a întors în trupul său şi şi-a înălţat glasul în mijlocul tuturor, zicând: *Cu un glas toţi slăviţi pe Dumnezeu şi pe Fiul Său care ne trezeşte, pe Mesia Isus, lumina tuturor veacurilor, lampa nestinsă, viaţa firii noastre*.

9.15 ***Căci după aceste vremuri vor mai fi 377 de ani***.

9.21 Şi pe când le predica vestea bună a lui Mesia, aşa cum vedea şi auzea enigmatic când sufletul său s-a înălţat, tot poporul a strigat: *Acestea sunt cuvintele pe care Isaia din vechime le-a spus părinţilor noştri*: „*Am văzut pe Dumnezeu şi pe Fiul Său*."

9.22 Şi l-au ucis cu un ferăstrău de lemn, tăindu-l în bucăţi. Veniţi, dar, să-l ucidem cu pietre.

9.23 Şi când au auzit aceste lucruri, ***Baruc*** şi ***Abimelec*** s-au întristat foarte mult din cauza morţii lui *Ieremia* şi nu auziseră pe deplin tainele pe care le văzuse şi le auzise profetul care sa suit.

9.24 Şi el, cunoscându-le gândurile, a zis: „*Tăceţi; Nu mă vor ucide până nu vă voi descrie tot ce am văzut şi am auzit*.

9.25 Şi le-a zis: „*Aduceţi-mi o piatră mare*." Şi i-au adus-o.

9.26 Şi prorocul a zis: „*Doamne, fă această piatră ca mine la înfăţişare, ca poporul să o ucidă cu pietre până când voi spune fraţilor mei lucrurile pe care le-am văzut şi le-am auzit*."

9.27 Atunci, prin porunca lui Dumnezeu, piatra a luat înfăţişarea prorocului,

9.28 Şi au ucis-o cu pietre în locul lui.

9.29 Şi le-a spus tot ce a văzut şi a auzit. Dorind pentru a-şi îndeplini slujba, a intrat în mijlocul poporului.

9.30 Şi, prin porunca lui Dumnezeu, piatra s-a ridicat şi a strigat cu glasul unui om, zicând: „*O, fii nebuni ai lui Israel, de ce mă ucideţi cu pietre, crezând că eu sunt* ***Ieremia****, care stau în mijlocul vostru?*"

9.31 Atunci, din mare treabă, L-au văzut pe cel sfânt şi au luat pietre şi L-au ucis. Şi a fost ucis cu pietre de tovarăşii săi de război din Ierusalim, care îi datorau mult bine, şi nu a vorbit împotriva lor şi nici nu s-a mâniat, ci astfel a primit bătălia pietrelor, în timp ce prin ele S-a înălţat la cer.

9.32 Şi când au venit ***Baruc*** şi ***Abimelec***, l-au îngropat şi, luând piatra, au pus-o pe mormântul lui, scriind pe ea: „*Aceasta este piatra care a fost aliatul lui Ieremia*."

9.33 Şi vasele sfinte le-a pus ***Ieremia*** deoparte, după porunca lui Dumnezeu, pecetluite în această piatră cu degetul său, în numele lui Dumnezeu. Prin scrisul fierului, amprenta s-a transformat pe piatră într-un nor umbros, pentru că este imposibil de distins. Şi piatra este în deşert, unde odinioară a fost pregătită arca împreună cu celelalte. Şi aceasta a spus ***Ieremia***: *Domnul S-a suit la cer din Sion, dar va veni din nou să viziteze Sionul, iar venirea lui Mesia va fi semnul ori de câte ori fiecare neam se va închina crucii, glorificându-L şi lăudându-L pe Dumnezeu, Căruia I se cuvine toată slava în vecii vecilor. Amin*.

//sfârşitul Versiunii Scurte//

© Biblioteca Spirituală

Rezumat:

În noaptea dinaintea distrugerii Ierusalimului, Domnul îi dezvăluie lui ***Ieremia*** că oraşul va fi atacat de îngerii săi pentru a putea fi predat caldeenilor. El îi porunceşte lui ***Ieremia*** să ascundă vasele Templului şi să-i însoţească pe exilaţi în Babilon. ***Baruc*** trebuie să rămână în Ierusalim până la întoarcerea lor. ***Ieremia*** cere ca slujitorul său credincios ***Abimelec*** să fie cruţat. Trimis din oraş să culeagă smochine la ogorul lui ***Agripa***, ***Abimelec*** trage un pui de somn de 66 de ani. Când se trezeşte, smochinele sale sunt încă proaspete, dar nu recunoaşte împrejurimile. În cele din urmă, se reuneşte cu ***Baruc***, care consideră trezirea sa ca un semn că exilaţii se vor întoarce în curând şi smochinele proaspete ca o dovadă a învierii. ***Baruc*** trimite o scrisoare lui ***Ieremia***, îndemnându-l să se întoarcă cu exilaţii. Înapoi la Ierusalim, ***Ieremia*** are o viziune a misterelor divine, inclusiv venirea lui Isus, Hristosul.

© Biblioteca Spirituală